

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5Csp/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122211941
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2022:6122211941.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: P. B., nar. XX.X.XXXX, bytom V., K. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom vo Zvolene, Námestie SNP 87/8, IČO: 37 955 365, o zaplatenie 4.422,62 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 10,- eur **z a s t a v u j e .**
- II. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a .**
- III. Súd žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99,54%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, pôvodne podanou na Okresnom súde Banská Bystrica, proti žalovanej sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 4.422,62 eur spolu s príslušenstvom. Žalobu zdôvodnil tým, že jeho právny predchodca - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., uzavrel so žalovanou dňa 9.4.2018 zmluvu reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jeho právny predchodca poskytol žalovanej úver vo výške 4.990,- eur s tým, že žalovaná sa zaviazala tento úver uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas, z toho dôvodu ju právny predchodca žalobcu vyzval na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Keďže žalovaná napriek výzve svoj dlh nezaplatila, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami (VOP), vyhlásil ku dňu 13.5.2019 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o tejto skutočnosti spolu s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 24.5.2019. Žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, preto sa od 1.6.2019 dostala so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom do omeškania. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaná zaplatila na úhradu svojho dlhu sumu 140,- eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Žalobca v žalobe uviedol, že v konaní si voči žalovanej uplatňuje iba časť postúpenej pohľadávky vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru v sume 4.422,62 eur s príslušenstvom.

2. V rámci upomínacieho konania Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Voči platobnému rozkazu žalovaná podala v zákonom určenej lehote odpor, v ktorom nárok žalobcu namietala a žalobu žiadala zamietnuť ako nedôvodnú. V odpore žalovaná namietala, že jej nebola doručená výzva s upozornením na možnosť zosplatenia úveru zo dňa 25.3.2019. Z tejto výzvy nevyplýva, pre ktorú splátku, kedy a v akej výške sa žalovaná dostala do

omeškania, je teda neurčitá a nezrozumiteľná. Rovnako z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 14.5.2019 nemožno ustáliť, či právny predchodca žalobcu túto výzvu realizoval do splatnosti najbližšej splátky a podľa názoru žalovanej k zosplateniu úveru účinným spôsobom nedošlo. V súvislosti s tým žalovaná zastávala názor, že v danej veci nedošlo ani k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalovaná neskôr v konaní namietala aj porušenie povinnosti žalobcu (jeho právneho predchodcu) podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. že pred uzavretím zmluvy o úvere nebola zo strany veriteľa skúmaná bonita žalovanej s odbornou starostlivosťou, nakoľko už v čase poskytnutia úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu bolo žalovanej poskytnutých niekoľko iných úverov a iba suma celkovej istiny týchto úverov predstavovala k dátumu uzavretia zmluvy o úvere s právnym predchodcom žalobcu sumu viac ako 75.000,- eur a splátky, ktoré mala žalovaná uhrádzať, boli takmer totožné s výškou príjmu žalovanej. V zmysle ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je veriteľ oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru, ak nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní schopnosti žalovanej úver splácať. Za takej situácie by opäť ani postúpenie pohľadávky na žalobcu nebolo platné.

3. Žalobca v súvislosti s podaným odporom oznámil, že navrhuje pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa ust. Civilného sporového poriadku (CSP), v dôsledku čoho bola vec postúpená Okresnému súdu Prievidza a podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní došlo k zrušeniu platobného rozkazu voči žalovanej.

4. Súd vykonal dokazovanie vyjadrením právneho zástupcu žalovanej, oboznámením obsahu žiadosti o flexipôžičku zo dňa 9.4.2018, zoznamu dokladov k Flexipôžičke, zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 9.4.2018, Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom („VOP“), európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, základnej informácie o dôležitých zmluvných podmienkach poistenia schopnosti splácať úver, všeobecných poisťných podmienok pre poistenie schopnosti splácať úver - spotrebiteľský úver, prehľadu splácania úveru žalovanou, e-mailového oznámenia o schválení úveru žalovanej, tretej upomienky zo dňa 25.3.2019 s poštovým podacím hárkom, výzvy na predčasné platenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 14.5.2019 s doručenkou, rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vrátane príslušnej prílohy, oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 13.4.2021, výzvy na zaplatenie zo dňa 25.11.2021, odporu žalovanej voči platobnému rozkazu, vyjadrenia žalobcu k odporu voči platobnému rozkazu, vyjadrení žalobcu doručených súdu dňa 11.8.2022 a 8.9.2022, vyjadrení žalovanej doručených dňa 26.7.2022, 23.8.2022, 7.9.2022 a 8.9.2022, dopytu na Spoločný register bankových informácií, výpisu z informačného portálu Slovenskej pošty, výpisu z pôžičkovej karty Quatro na meno žalovanej, časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi žalovanou a Prvou stavebnou sporiteľňou a.s., potvrdenia zamestnávateľa žalovanej zo dňa 2.9.2022, pracovnej zmluvy žalovanej, potvrdení o výške príjmu žalovanej v období rokov 2014 až 2018, rozsudku tunajšieho súdu č.k. 4Csp/75/2021-110, oboznámením obsahu pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn. 9Csp/77/2021 a 13Csp/50/2021, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

5. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., uzavrel na základe žiadosti žalovanej dňa 9.4.2018 so žalovanou ako fyzickou osobou - dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského bezúčelového úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanej s tým, že výška úveru bola 4.990,- eur, úroková sadzba bola dohodnutá ako fixná vo výške 11,9% ročne. Splácanie úveru bolo dohodnuté v 95. mesačných splátkach vo výške 85,51 eur vrátane poisťného s tým, že mesačná splátka poisťného predstavovala 4,04 eur. Splatnosť jednotlivých splátok bola dohodnutá na 14. deň v kalendárnom mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 14.5.2018 a konečná splatnosť úveru bola určená na deň 14.3.2026. RPMN je v zmluve uvedená vo výške 13,3% priemerná hodnota RPMN 11,95%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, je uvedená v sume 7.839,45 eur, z toho istina 4.990,- eur a výška celkových nákladov dlžníka 2.849,45 eur. Odplata je v zmluve uvedená 14,87%, najvyššia prípustná výška odplaty 17,5%. Strany si v zmluve dohodli poplatok za poskytnutie úveru v sume 99,80 eur so splatnosťou najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru. Okrem toho si dohodli i ďalšie poplatky uvedené v čl. I bod 7 zmluvy. V čl. I. bod 8 zmluvy si žalovaná zvolila poistenie úveru, a to základný súbor poistenia. Podľa čl. I. bod 5 písm. b) zmluvy bolo dohodnuté, že banka je oprávnená v súlade s VOP vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s Obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškani s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný. Podľa č. VIII bod 1 písm. a) VOP, účinných od 1.3.2018, je

banka oprávnená požadovať, aby klient vrátil celú pohľadávku s príslušenstvom pred dátumom konečnej splatnosti úveru dohodnutým v zmluve a vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak počas trvania zmluvy sa klient dostane do omeškania s úhradou jednej anuitnej splátky počas obdobia dlhšieho než tri mesiace, bol na jej zaplatenie bankou písomne vyzvaný a súčasne upozornený na zámer uplatniť právo vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, pričom od tohto upozornenia uplynulo viac ako 15 dní.

6. Z vyjadrenia žalobcu, doručeného súdu dňa 11.8.2022, vyplýva, že žalovaná uhradila v období od 14.5.2018 do 17.3.2021 sumu v celkovej výške 953,54 eur. Úhrady žalovanej boli započítané na istinu úveru vo výške 427,38 eur, na riadny úrok bola započítaná suma 488,93 eur a na sankčný úrok suma 0,87 eur a na poistenie suma 36,36 eur.

7. Listom zo dňa 25.3.2019 právny predchodca žalobcu žalovanú vyzval na okamžitú úhradu omeškanej sumy 283,89 eur a upozornil ju, že v opačnom prípade bude banka požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Výzva bola na poštovú prepravu odoslaná pod č. G Z výpisu z informačného portálu Slovenskej pošty vyplýva, že táto zásielka bola žalovanej doručená dňa 3.4.2019 (čl. 116 spisu). Následne listom zo dňa 14.5.2019 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že k uvedenému dňu banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva a vyzval žalovanú, aby sumu 4.973,47 eur (pozostávajúcu z istiny 4.705,28 eur, úrokov v sume 223,99 eur a poplatkov 44,20 eur) uhradila v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy. Oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 24.5.2019.

8. Z rozpisu vykonaných úhrad žalovanou bolo zistené, že ku dňu 25.3.2019 žalovaná uhradila žalobcovi sumu celkom 708,58 eur, čo pri výške mesačnej splátky 85,51 eur predstavuje zaplatených 8 splátok a časť 9-tej splátky v sume 24,50 eur. Po tomto dátume žalovaná uhradila ešte sumu 72,46 eur dňa 23.4.2019, sumu 61,25 eur dňa 20.5.2019, sumu 61,25 eur dňa 24.6.2019 a sumu 50,- eur dňa 17.3.2021.

9. Dňa 14.2.2020 došlo medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s., a žalobcom k uzavretiu rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že došlo aj k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 13.4.2021.

10. Listom zo dňa 25.11.2021 označeným ako „Výzva na zaplatenie pohľadávky“ žalobca žalovanú vyzval k úhrade dlžnej sumy vo výške 7.022,13 eur. Uvedená výzva bola podľa priloženého poštového podacieho hárku žalovanej odoslaná dňa 29.11.2021.

11. Podaním, doručeným súdu dňa 11.8.2022, žalobca vzal žalobu voči žalovanej v časti o zaplatenie sumy 10,- eur späť s odôvodnením, že túto sumu mu žalovaná uhradila dňa 17.1.2022, t.j. po začatí konania (žaloba bola na súd podaná dňa 13.1.2022).

12. Žalovaná namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní z dôvodu nedodržania postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. V konaní uviedla, že v súvislosti s predčasným zosplatnením zostatku úveru úkon, ktorým toto zosplatnenie bolo vykonané, je neurčitý, nie je z neho zrejmé, s akou sumou, odkedy a po akú dobu bola žalovaná v omeškaní, pre akú splátku došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, či právny predchodca žalobcu tento úkon vykonal do splatnosti najbližšej splátky alebo nie. Tieto skutočnosti sú dôležité pre posúdenie, či bolo možné vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Žalovaná zastávala názor, že tento úkon nebol vykonaný v súlade so zákonom a právny predchodca žalobcu nemal možno pohľadávku na žalobcu postúpiť. Okrem toho namietala, že žalobca (jeho právny predchodca) zanedbal odbornú starostlivosť veriteľa, t.j. skúmanie bonity dlžníkov pred poskytnutím úveru. Poukázala na to, v čase uzavretia zmluvy mala s právnym predchodcom žalobcu uzavretú aj zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., so schváleným úverovým rámcem vo výške 1.800,- eur, pričom vec je vedená pred Okresným súdom Prievidza pod sp.zn. 9Csp/77/2021. Okrem toho žalovaná mala uzavretú s právnym predchodcom žalobcu aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 15.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných splátok vo výške 215,68 eur. Aj táto vec je vedená pred Okresným súdom Prievidza pod sp.zn. 4Csp/75/2021. Žalovaná poukázala na to, že ku dňu 9.4.2018 mala s právnym predchodcom žalobcu uzavretú aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.6.2017, na základe ktorej jej bola poskytnutá suma 6.000,- eur a úver mala podľa zmluvy

spláčať po 95,83 eur mesačne. V tejto súvislosti je na Okresnom súde Prievidza vedené konanie po sp.zn. 13Csp/50/2021. Žalovaná tvrdila, že ku dňu 9.8.2021 bola minimálne pri jednom úvere s jeho splácaním v omeškaní (zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB zo dňa 25.7.2014). Okrem toho žalovaná súdu predložila aj zmluvu, ktorú uzatvorila dňa 18.12.2015 s Prvou stavebnou sporiteľňou a.s. a na základe ktorej jej bol poskytnutý stavebný úver vo výške 30.000,- eur. Tento sa zaviazala uhrádzať v mesačných splátkach po 192,99 eur. Žalovaná uviedla, že splátky, ktoré mala v súvislosti s úvermi uhrádzať, boli takmer totožné s jej príjmom, a teda zo strany žalobcu (jeho právneho predchodcu) nebolo postupované s odbornou starostlivosťou, pretože mu muselo byť zrejmé, že žalovaná nebude schopná úver riadne spláčať. V súvislosti s porušením povinnosti § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch žalovaná poukázala na ust. § 11 ods. 2 uvedeného zákona, podľa ktorého veriteľ nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru, pokiaľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní schopnosti žalovanej úver spláčať. Za takej situácie by podľa žalovanej tiež nebolo platné ani postúpenie pohľadávky na žalobcu.

13. Žalobca zastával názor, že boli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ako aj k postúpeniu pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Okrem toho uviedol, že pri posudzovaní tzv. bonity žalovanej bol zo strany jeho právneho predchodcu zaslaný aj dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií) prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF. Jeho právny predchodca zisťoval prípadné nesplácanie, resp. omeškania so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Z uvedeného je preto podľa žalobcu zrejmé, že jeho právny predchodca schopnosť žalovanej spláčať úver posúdil riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. Poukázal na to, že voči žalovanej si uplatňuje iba nárok na zaplatenie istiny, ktorá nebola žalovanou uhradená, spolu so zákonným úrokom z omeškania.

14. Z dokladu predloženého žalobcom, t.j. výsledku dopytu na informačný systém SRBI vyplýva, že na meno žalovanej bolo ku dňu 9.4.2018 evidovaných šesť existujúcich kontraktov, z toho štyri boli nesplatené v celkovej výške 48.734,- eur, dve zmluvy sa týkali kreditných splátkových kariet, kde úverový rámec bol vo výške 1.100,- eur a 1.800,- eur. Žalovaná nebola v uvedenom čase v omeškaní so splácaním úverov ani v jednom prípade. Celková výška splátok predstavovala sumu 613,- eur mesačne. Zo zoznamu dokladov k Flexipôžičke vyplýva, že bola vyhotovená fotokópia dokladu totožnosti žalovanej.

15. Z potvrdenia GeWis Slovakia s.r.o. zo dňa 2.9.2022 vyplýva, že žalovaná v tejto spoločnosti pracuje od 1.10.2011, pracovný pomer je uzatvorený na dobu neurčitú. Z pracovnej zmluvy žalovanej, uzavretej dňa 30.9.2011, bolo zistené, že žalovaná mala podľa zmluvy dojednanú mzdu v sume 410,- eur brutto mesačne. Z potvrdení o výške príjmu žalovanej vyplynulo, že priemerný čistý mesačný príjem žalovanej bol v roku 2014 vo výške 764,82 eur, v roku 2015 to bolo 773,13 eur, v roku 2016 vo výške 842,14 eur, v roku 2017 to bola suma 912,72 eur a v roku 2018 suma 907,19 eur.

16. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 9Csp/77/2021 vyplýva, že žalobca - Všeobecná úverová banka, a.s., si voči žalovanej uplatnila nárok na zaplatenie sumy 2.042,87 eur s prísl. v súvislosti s porušením splácania úveru poskytnutého na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., zo dňa 17.7.2014, kde bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 1.800,- eur s tým, že žalovaná sa zaviazala dlžnú sumu spláčať po 60,- eur mesačne. V dôsledku späťvzatia žaloby bolo konanie uznesením zo dňa 7.6.2022 č.k. 9Csp/77/2021-62 zastavené a žalovanej bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.7.2022.

17. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 13Csp/50/2021 súd zistil, že žalobca Intrum Slovakia s.r.o. si voči žalovanej uplatnil nárok na zaplatenie sumy 5.907,97 eur s prísl., a to v súvislosti s porušením povinnosti splácania úveru, ktorý bol žalovanej poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. dňa 21.6.2017 vo výške 6.000,- eur s tým, že žalovaná mala tento úver spláčať po 95,83 eur mesačne. Vo veci súd rozhodol rozsudkom dňa 6.5.2022 tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 80,- eur zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Rozsudok zatiaľ nie je právoplatný.

18. Z rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 5.5.2022 č.k. 4Csp/75/2021-110 vyplýva, že žalobca Intrum Slovakia s.r.o. si voči žalovanej uplatnil nárok na zaplatenie sumy 11.475,56 eur s prísl., a to v súvislosti s porušením povinnosti žalovanej spláčať úver, ktorý jej bol poskytnutý spoločnosťou VÚB, a.s., na

základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 20.9.2016 vo výške 15.000,- eur. Žalovaná sa úver zaviazala splácať v mesačných splátkach po 215,68 eur. Tunajší súd vo veci rozhodol tak, že v časti o zaplatenie sumy 50,- eur konanie zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Rozsudok zatiaľ nie je právoplatný.

19. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy,

a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania;

b) veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti;

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

23. Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa žalobca ako postupník domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 4.412,62 eur s príslušenstvom (po čiastočnom späťvzati žaloby o zaplatenie 10,- eur), pričom ide o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 7.4.2021 od postupcu, právneho predchodcu žalobcu, Všeobecnej úverovej banky, a.s., IČO: 31 320 155, ktorá je bankou. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu Všeobecnou úverovou bankou, a.s., IČO: 31 320 155, a žalovanou podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd vyvodil záver, že žaloba nebola podaná dôvodne. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorej nedostatok žalovaná v konaní namietala. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania.

24. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách žalobca v súdnom konaní musí svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázať platným postúpením pohľadávky. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva,

ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.). Tomu nasvedčuje jednak znenie citovaného ustanovenia ("...môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku... postúpiť"), ako aj jeho zaradenie do časti zákona o bankách, ktorej nadpis znie "Ochrana klientov a bankové tajomstvo". Účelom tohto ustanovenia teda nie je len ochrana bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov banky. Citované ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex officio. V danom prípade, keďže právnym predchodcom žalobcu bola banka, súd zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky na žalobcu dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda, či postúpenie pohľadávky bolo platné.

25. V zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. môže byť banková pohľadávka postúpená, ak je: 1.) splatná, a to až po predchádzajúcej 2.) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené 3.) omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

26. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/119/2013, uznesenie Krajského súdu Trenčín sp.zn. 6Co/125/2018). Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Z vyššiecitovaných ustanovení vyplýva, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy, ktorej plnenie je dohodnuté v splátkach, môže veriteľ požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok len pokiaľ sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. To znamená, že vyhlásiť mimoriadnu splatnosť možno iba v prípade, že to strany sporu mali dohodnuté, dlžník sa nachádza v omeškaní so splatením splátky najmenej tri mesiace a veriteľ ho na možnosť zosplatenia upozornil v lehote nie kratšej ako tri mesiace. Zároveň je podľa § 565 Občianskeho zákonníka právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky.

30. V danom prípade možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vyplýva z čl. I bodu 5 písm. b) zmluvy o úvere, ako aj z čl. VII bod 1 písm. a) VOP (č.l. 17 spisu), a to v prípade omeškania dlžníka s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než tri mesiace po predchádzajúcej písomnej výzve. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 25.3.2019 žalovanú vyzval k okamžitej úhrade dlžnej sumy, s ktorou sa k uvedenému dátumu nachádzala v omeškaní, t.j. sumy 283,89 eur a zároveň ju upozornil na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu pod podacím č. G dňa 26.3.2019 a žalovanej bola doručená dňa 3.4.2019 (č.l. 116 spisu). Následne listom zo dňa 14.5.2019 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že k 14.5.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Toto oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 20.5.2019.

31. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nie je zrejmé, pre ktorú neuhradenú splátku došlo k predčasnému zosplateniu úveru. Súd preto vychádzal z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a pokiaľ právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.3.2019 upozorňoval žalovanú na

možnosť predčasného zosplatenia úveru, k tomuto dátumu bola žalovaná v omeškaní s úhradou splátok splatných v mesiaci január až marec 2019, pričom k uvedenému dátumu ešte žalovaná nebola v omeškaní viac ako tri mesiace, keďže tri mesiace omeškania s úhradou splátky splatnej v mesiaci január 2019 by uplynuli ku dňu 14.4.2019. V zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka mohol právny predchodca žalobcu uplatniť právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, t.j. splátky splatnej dňa 14.4.2019, v tom čase však nebola splnená podmienka omeškania s úhradou splátky splatnej v mesiaci január 2019 viac ako tri mesiace. Právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru až 14.5.2019. K tomuto dátumu však už žalovaná splátku splatnú v mesiaci január 2019 uhradila (časť vo výške 24,50 eur bola uhradená dňa 20.3.2019 a zvyšná časť dňa 23.4.2019 - úhradou vo výške 72,46 eur, z čoho suma vo výške 11,45 eur pripadá na splátku splatnú v mesiaci február 2019 - viď bod 8 odôvodnenia). Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola najstaršou neuhradenou splátka splatná dňa 14.2.2019, s ktorou však žalovaná ku dňu 14.5.2019 ešte nebola v omeškaní viac ako tri mesiace. Táto skutočnosť nastala až 15.5.2019. Z toho vyplýva, že právny predchodca žalobcu svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky nerealizoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s druhou vetou ust. § 565 Občianskeho zákonníka, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nemožno považovať za platné (viď aj rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 27CoCsp/44/2021 zo dňa 29.3.2022). V súvislosti s tým súd poukazuje na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktoré umožňuje banke postúpiť na inú osobu len splatnú pohľadávku (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 36/2020). Vzhľadom k tomu, že v danej veci došlo k postúpeniu nesplatennej pohľadávky, išlo o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením, a teda o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka a postupca (banka) zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre neplatenosť zmluvy neprešla.

32. Okrem uvedených skutočností súd poukazuje aj na to, že v konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu pred uzavretím zmluvy so žalovanou porušil ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Právny predchodca žalobcu síce zistil údaje o úverovom zaťažení žalovanej zo Spoločného registra bankových informácií, avšak tieto podľa názoru súdu neposúdil s odbornou starostlivosťou. V čase uzavretia zmluvy o úvere splácala žalovaná štyri úverové zmluvy, kde celkový zostatok predstavoval sumu 48.734,- eur a okrem toho mala uzavreté aj dve zmluvy, ktoré sa týkali kreditných splátkových kariet, kde úverový rámec bol vo výške 1.100,- eur a 1.800,- eur. Celková výška mesačnej splátky z uvedených zmlúv bola 613,- eur mesačne. Žalovaná podľa potvrdenia zamestnávateľa (č.l. 141 spisu) mala za obdobie posledných 3 mesiacov pred uzavretím zmluvy priemerný mesačný príjem 873,64 eur (t.j. mesiace január až marec 2018). Celková mesačná suma splátok úverov vrátane splátky zo zmluvy zo dňa 9.4.2018 predstavovala 698,51 eur. Pri tejto výške splátok a priemernom príjme žalovanej 873,64 eur zostávala žalovanej na úhradu nákladov na bývanie a zabezpečenia ostatných životných potrieb suma 175,13 eur. Za takejto situácie nemožno predpokladať, že žalovaná bude schopná riadne plniť svoju povinnosť úver splácať. Zo strany právneho predchodcu žalobcu teda došlo k nesprávnemu záveru o schopnosti žalovanej poskytnutý úver splácať, t.j. k porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Podľa § 11 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. má takéto porušenie za následok, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Aj z tohto pohľadu je potom vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru neplatným právnym úkonom a v súvislosti s tým nebolo možné nesplatenú pohľadávku voči žalovanej postúpiť na žalobcu (§ 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách).

33. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitímovaný na podanie tejto žaloby, a preto žalobu o zaplatenie sumy 4.412,62 eur s prísl. ako nedôvodnú zamietol.

34. V časti o zaplatenie sumy 10,- eur súd konanie zastavil v súlade s ust. § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP), nakoľko žalobca v tejto časti vzal svoju žalobu späť ešte pred prvým pojednávaním.

35. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 1 CSP. V konaní sa žalobca pôvodne voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 4.422,62 eur s prísl.. Pred prvým pojednávaním vzal žalobu o zaplatenie sumy 10,- eur späť z dôvodu, že túto sumu žalovaná uhradila po začatí konania a v tejto časti došlo k zastaveniu konania. Keďže čiastočné zastavenie konania bolo zavinené žalovanou, táto časť predstavuje úspech žalobcu v konaní. Vo zvyšnej časti, t.j. o zaplatenie

sumy 4.412,62 eur s prísl. bola úspešná žalovaná. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 0,23%, žalovaná bola úspešná v 99,77%. Prevažný úspech v konaní teda mala žalovaná a jej čistý úspech predstavuje 99,54% (99,77% - 0,23%). V tomto rozsahu súd žalovanej nárok na náhradu trov konania aj priznal. V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Prievidza. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín. Odvolanie musí obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).